

G. 94. 1245 AB). Η σωτηρία θεμελιώνεται χριστιανικά στην Ενσάρκωση- την Ενανθρώπιση και συνάμα «υλοποίηση» του Θεού Λόγου (Ιωάν. 1, 14). Πρόκειται για την αυτεπάγγελτη λυτρωτική εισβολή του Θεού στην κτίση, την χρονικότητα, την ύλη για τον αγιασμό τους. Ενσάρκωση είναι η πρόσληψη του ανθρωπίνου στο σύνολό του, ως ψυχή και σώμα («το συναμφότερον»).

«...και η ψυχή του ανθρώπου ενσάρκωσε τον Λόγον...» (από το «Εισαγωγή στην Θεολογία», του Γ. Γ. Λοζανόπουλου, εκδόσεις Παιδείας, Αθήνα, 1997, σ. 103).

Η ενσάρκωση είναι η κατάληξη της ιστορίας του κόσμου. Ο Θεός γίνεται άνθρωπος, ο Λόγος γίνεται σάρκα, ο Αίθερ γίνεται ύλη, ο Άγιος γίνεται άνθρωπος. Η ενσάρκωση είναι η κατάληξη της ιστορίας του κόσμου. Ο Θεός γίνεται άνθρωπος, ο Λόγος γίνεται σάρκα, ο Αίθερ γίνεται ύλη, ο Άγιος γίνεται άνθρωπος. Η ενσάρκωση είναι η κατάληξη της ιστορίας του κόσμου. Ο Θεός γίνεται άνθρωπος, ο Λόγος γίνεται σάρκα, ο Αίθερ γίνεται ύλη, ο Άγιος γίνεται άνθρωπος.

Η ενσάρκωση είναι η κατάληξη της ιστορίας του κόσμου. Ο Θεός γίνεται άνθρωπος, ο Λόγος γίνεται σάρκα, ο Αίθερ γίνεται ύλη, ο Άγιος γίνεται άνθρωπος. Η ενσάρκωση είναι η κατάληξη της ιστορίας του κόσμου. Ο Θεός γίνεται άνθρωπος, ο Λόγος γίνεται σάρκα, ο Αίθερ γίνεται ύλη, ο Άγιος γίνεται άνθρωπος.

